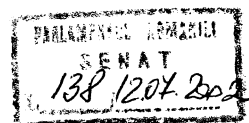


R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINET SECRETAR GENERAL



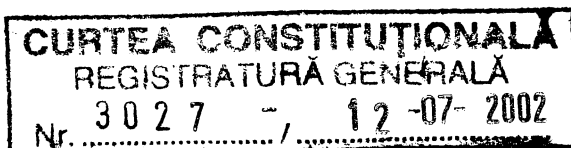
Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-1) 313-2531 Fax: (+40-1) 312-5480

Internet : <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosarul nr.256A/2002



Domnului
NICOLAE VĂCĂROIU
PREȘEDINTELE SENATULUI

Vă trimitem, anexat, Decizia Curții Constituționale nr.192 din 26 iunie 2002, prin care s-a constatat că adăugarea la textul art.5 alin.(4) din Legea privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor de interes local a sintagmei „... la propunerea primarilor acestora” este neconstituțională.”

Decizia, ce urmează să apară în Monitorul Oficial al României, Partea I în această formă, o înlocuiește pe cea care v-a fost înaintată cu adresa din 9 iulie 2002.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.



PREȘEDINTE,


Prof.univ.dr. Nicolae Popa

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosarul nr.256A/2002

Decizia nr.192

din 26 iunie 2002

**cu privire la constituționalitatea art.5 alin.(4) din Legea privind
vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări
servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum
și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local**

Curtea Constituțională a fost sesizată, în temeiul dispozițiilor art.144 lit.a) din Constituție, în vederea declanșării controlului de constituționalitate a art.5 alin.(4) din Legea privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local. Sesizarea este semnată de 55 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Partidului Democrat și Partidului Național Liberal, și anume: Gheorghe Albu, Mihai Baciu, Gheorghe Barbu, Radu Mircea Berceanu, Anca Daniela Boagiu, Emil Boc, Vasile Bran, Costică Canacheu, Ion Cîrstoiu, Teodor Cladovan, Sorin Frunzăverde, Paula Maria Ivănescu, Victor Sorin Lepșa, Mircea Man, Alexandru-Liviu Mera, Nicolae Nan, Gheorghe-Liviu Negoită, Bogdan Nicolae Niculescu Duvăz, Vasile Nistor, Ioan Oltean, Ioan Onisei, Alexandru Pereș, Ștefan-Marian Popescu-Bejat, Romeo-Marius Raicu, Alecu Sandu, Alexandru Sassu, Mihai Stănișoară, Mircea Nicu Toader, Adrieian Videanu, Marin Anton, George Crin Laurențiu Antonescu, Andrei Ioan Chiliman, Viorel-Gheorghe

Coifan, Victor Paul Dobre, Ovidiu-Virgil Drăgănescu, Liviu Iuliu Dragoș, Valeriu Gheorghe, Titu-Nicolae Gheorghiof, Puiu Hașotti, Anton Ionescu, Ion Luchian, Cătălin Micula, Monica Octavia Muscă, Gheorghe-Eugen Nicolaescu, Dinu Patriciu, Napoleon Pop, Cornel Popa, Grigore Dorin Popescu, Călin Popescu-Tăriceanu, Dan-Radu Rușanu, Nini Săpunaru, Dan Coriolan Simedru, Cornel Știrbeț, Valeriu Stoica și Radu Stroe .

Sesizarea a fost trimisă prin adresa nr.51/290 din 6 iunie 2002 a Secretariatului general al Camerei Deputaților și a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.2437 din 6 iunie 2002, formând obiectul Dosarului nr.256A/2002.

Prin sesizare, se solicită să se constate neconstituționalitatea dispozițiilor art.5 alin.(4) din Legea privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local, întrucât contravin prevederilor art.76 din Constituție.

În motivarea sesizării se susține că textul art.5 alin.4 din lege nu trebuia supus medierii întrucât a fost adoptat în aceeași formă de ambele Camere ale Parlamentului și, „potrivit Constituției, se supun medierii *numai textele aflate în divergență* (nu articolele!) [...]” Se mai arată că adăugarea, de către Comisia de mediere, a sintagmei „*la propunerea primarilor acestora*” este abuzivă, iar comisia de mediere și-a depășit prerogativele stabilite de Constituție și de Regulamentele Parlamentului, acționând, în fapt, ca o a treia Cameră a Parlamentului României.

În conformitate cu dispozițiile art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992, sesizarea de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a putea înainta Curții punctele lor de vedere.

Președintele Senatului a comunicat, cu adresa nr.I/585 din 17 iunie 2002 , punctul său de vedere, în sensul că sesizarea este neîntemeiată. În motivarea acestui

punct de vedere, se arată că adoptarea art.5 alin.(4) din lege de către ambele Camere, în urma medierii, este o problemă de legiferare ca atribut exclusiv al Parlamentului, astfel că, sub acest aspect, sesizarea este inadmisibilă, întrucât Constituția nu prevede controlul de constituționalitate asupra legiferării. Se mai arată că, potrivit art.76 alin.(2) din Constituție, raportul comisiei paritare se „aprobă” de către comisia de mediere a celor două Camere, adică se ratifică și se definitivează forma legii. În legătură cu „sintagma «*la propunerea primarilor acestora* » de la alin.(4) al art.5 din lege”, care în comisia de mediere a fost adoptată în unanimitate, se arată că aceasta este o „completare tehnică procedurală datorată unei omisiuni”, completare necesară pe fondul reglementării. Sub aspectul cvorumului de vot, se arată că „votul Camerelor a fost dat conform Constituției și asupra textelor din raportul comisiei de mediere și asupra raportului în întregul său.”

Președintele Camerei Deputaților a comunicat, cu adresa nr.505/CP din 17 iunie 2002, punctul său de vedere, în sensul că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată. În motivarea acestui punct de vedere, se arată că dispozițiile contestate prezintă o legătură indisolubilă cu prevederile celorlalte alineate ale art.5, inclusiv cu norma de trimitere de la alin.(3), precum și faptul că textul ce face obiectul sesizării trebuie interpretat în strânsă legătură cu dispozițiile art.4 lit.a) din lege, potrivit cărora vânzătorii sunt consiliile locale ale sectoarelor municipiului București și nu Consiliul general al acestui municipiu. De asemenea, se mai arată că era necesară corelarea prevederilor art.5 alin.(4) cu cele ale art.6 alin.(1) din lege, întrucât acestea din urmă, în redactarea adoptată de cele două Camere ale Parlamentului, stabilesc că „prin dispoziție a primarului se constituie o comisie pentru vânzarea spațiilor comerciale sau de prestări servicii în fiecare sector al municipiului București.” Față de aceste argumente, se consideră că susținerea autorilor obiecției de neconstituționalitate este nejustificată, întrucât rațiunea amendării art.5 alin.(4) din lege constă în necesitatea

corelării unei soluții legislative referitoare la calitatea de vânzător a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București..

Guvernul a transmis punctul său de vedere cu adresa nr.5/6837/A.N. din 17 iunie 2002. În acest punct de vedere, Guvernul apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată. În motivare, se arată că precizarea făcută de comisia de mediere la art.5 alin.(4) din lege, potrivit cu care în municipiul București lista spațiilor supuse vânzării se propune de către primarii sectoarelor și se aprobă de către Consiliul general, este o problemă de corelare legislativă, justificată de calitatea de vânzător a consiliilor locale ale sectoarelor, iar primarul este persoana care reprezintă unitatea administrativ-teritorială în relațiile cu celelalte autorități publice, așa cum rezultă din art.67 alin.(1) al Legii administrației publice locale nr.215/2001. Se mai arată că, în forma actuală, textul ce face obiectul sesizării este corelat și cu art.6 alin.(1) din lege, conform căruia în municipiul București, la nivel de sector, constituirea comisiilor pentru vânzarea spațiilor comerciale se face prin dispoziție a primarului. Așa fiind, se consideră că susținerea autorilor sesizării, în sensul că art.5 alin.(1) din lege a fost adoptat cu încălcarea art.76 alin.(2) din Constituție, este nejustificată, deoarece rațiunea amendării acestui text nu constă în existența unei divergențe, ci în necesitatea corelării textului cu soluția legislativă referitoare la calitatea de vânzător a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, soluție necontestată sub aspectul constituționalității.

Curtea,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art.5 alin.(4) din Legea privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul

regiilor de interes local, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, în temeiul dispozițiilor art.144 lit.a) din Constituție, precum și celor ale art.2, art.12 și art.17 din Legea nr.47/1992, să se pronunțe asupra acestei sesizări de neconstituționalitate.

Obiectul său îl constituie prevederile art.5 alin.(4) din Legea privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor de interes local, prevederi potrivit cărora: *„În cazul municipiului București, lista spațiilor supuse vânzării se aprobă de către Consiliul general, pe sectoare la propunerea primarilor acestora. Prevederile alin.(3) se aplică în mod corespunzător.”*

În motivarea sesizării de neconstituționalitate se susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile art.76 din Constituție, potrivit cărora:

„(1) Dacă una din Camere adoptă un proiect de lege sau o propunere legislativă într-o redactare diferită de cea aprobată de cealaltă Cameră, președinții Camerelor vor iniția, prin intermediul unei comisii paritare, procedura de mediere.

(2) În cazul în care comisia nu ajunge la un acord sau dacă una din Camere nu aprobă raportul comisiei de mediere, textele aflate în divergență se supun dezbaterii Camerei Deputaților și Senatului, în ședință comună, care vor adopta textul definitiv cu votul majorității prevăzute la art.74 alineatele (1) sau (2).”

Prin sesizare nu s-a susținut neconstituționalitatea pe fond a conținutului art.5 alin.(4) din Legea criticată, ci doar faptul că la acest text de lege, după adoptarea sa în aceeași redactare de ambele Camere ale Parlamentului, ulterior s-a operat o completare cu încălcarea unor norme constituționale referitoare la procedura de legiferare. În consecință, Curtea urmează să examineze numai constituționalitatea extrinsecă a textului de lege supus controlului, fără a se

pronunța cu privire la conținutul acestui text, prin raportare la dispozițiile constituționale.

Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, având de examinat respectarea procedurii constituționale parcurse în procesul de legiferare, a reținut că „principiul constituțional al autonomiei regulamentare a Parlamentului, instituit prin art.61 alin.(1) din Legea fundamentală, permite și, totodată, impune fiecărei Camere în parte, precum și Parlamentului în ansamblul său, reunit în ședința comună a celor două Camere, să stabilească norme proprii de organizare și funcționare în vederea îndeplinirii atribuțiilor lor. Cu toate acestea, regulamentele parlamentare nu pot să fie contrare reglementărilor cuprinse în Constituție, iar autoritatea legislativă nu poate adopta proceduri contrare Legii fundamentale, și aceasta nici măcar pentru un caz singular și special”. (A se vedea Decizia nr.104 din 11 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr.253 din 16 mai 2001).

Dispozițiile Constituției, referitoare la procedura de adoptare a legilor sunt de strictă interpretare, iar Camerele Parlamentului pot elabora norme proprii pentru aplicarea acestor dispoziții, norme care nu pot avea un înțeles contrar prevederilor constituționale și nici nu pot fi aplicate cu încălcarea acestora. Curtea reține deci, că orice lege sau dispoziție dintr-o lege adoptată cu nesocotirea sau cu încălcarea dispozițiilor constituționale privitoare la procedura de legiferare, este neconstituțională, chiar dacă în conținutul și în înțelesul său textul de lege respectiv ar fi în deplin acord cu Constituția.

Articolul 76 alin.(1) din Constituție prevede că inițierea și desfășurarea procedurii de mediere au loc în cazul în care „*una din Camere adoptă un proiect de lege sau o propunere legislativă într-o redactare diferită de cea aprobată de cealaltă Cameră*”. Aceste prevederi constituționale au fost în mod corespunzător preluate în art.126 alin.(1) din Regulamentul Camerei

Deputaților, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.51 din 31 ianuarie 2001, respectiv în art.137 alin.(1) din regulamentul Senatului, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.43 din 25 ianuarie 2001.

Curtea constată că aplicarea acestor dispoziții constituționale și regulamentare, în cazul examinat, s-a făcut cu încălcarea normei constituționale cuprinsă în art.76 alin.(1) din Legea fundamentală.

Raportul comisiei de mediere se referă exclusiv la textele proiectului de lege adoptate într-o redactare diferită de cele două Camere ale Parlamentului. În acest caz, obiectul de activitate al comisiei de mediere l-a constituit discutarea textelor aflate în divergență și adoptarea unuia sau altuia dintre textele respective ori a unei redactări noi, pentru a fi propuse Camerelor spre aprobare. Comisia de mediere nu-și poate extinde activitatea asupra unor texte între care nu există divergențe, fiind adoptate de către ambele Camere ale Parlamentului într-o redactare identică.

În această lumină, Curtea constată că textul art.5 alin.(4) din Legea privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor de interes local, a fost adoptat într-o redactare identică de ambele Camere ale Parlamentului și, ca atare, nu putea constitui obiect de examinare din partea comisiei de mediere. Întrucât comisia de mediere a examinat și a modificat textul art.5 alin.(4) cu încălcarea dispozițiilor art.76 alin.(1) din Constituție, a fost neconstituțională și sesizarea Camerelor Parlamentului pentru aprobarea acestei modificări, precum și adoptarea de către Parlament a textului modificat.

Pentru aceste motive, Curtea urmează să constate că adăugarea la textul art.5 alin.(4) din legea supusă controlului a sintagmei „...*la propunerea primarilor acestora*” este neconstituțională.

Față de considerentele expuse în cele de mai sus, având în vedere dispozițiile art.76 alin.(1) și (2), ale art.144 lit.a) și ale art.145 alin.(2) din Constituție, precum și ale art.2 alin.(3), ale art.13 alin.(1) lit.A.a), ale art.17 și următoarele din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu majoritate de voturi.

CURTEA
În numele legii
DECIDE:

Constată că adăugarea la textul art.5 alin.(4) din Legea privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor de interes local a sintagmei „...*la propunerea primarilor acestora*” este neconstituțională.

Decizia se comunică Președintelui României, precum și președintelui Camerei Deputaților și președintelui Senatului, în scopul deschiderii procedurii prevăzute în dispozițiile art.145 alin.(1) din Constituție.

Definitivă și obligatorie.

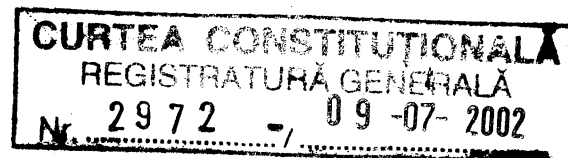
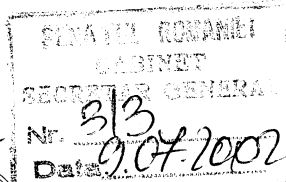
Dezbaterea a avut loc la 26 iunie 2002 și la aceasta au participat: Nicolae Popa, președinte, Costică Bulai, Nicolae Cochinescu, Constantin Doldur, Kozsokár Gábor, Petre Ninosu, Șerban Viorel Stănoiu, Lucian Stângu și Ioan Vida, judecători.

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,


Prof.univ.dr. Nicolae Popa

MAGISTRAT - ASISTENT,

Florentina Geangu

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-1) 313-2531 Fax: (+40-1) 312-5480

Internet : <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.256 A/2002

Domnului
NICOLAE VĂCĂROIU
PREȘEDINTELE SENATULUI

În conformitate cu dispozițiile art.20 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, Decizia Curții Constituționale nr.192 pronunțată la data de 26 iunie 2002, prin care s-a constatat că adăugarea la textul art.5 alin.(4) din Legea privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor de interes local a sintagmei „...la propunerea primarilor acestora” este neconstituțională.

Având în vedere soluția pronunțată prin această decizie, Legea privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor de interes local se trimite Parlamentului pentru reexaminarea prevederilor a căror neconstituționalitate a fost constatată, potrivit dispozițiilor art.145 alin.(1) din Constituție.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.



PREȘEDINTE,

Prof.univ.dr. Nicolae Popa

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosarul nr.256A/2002

Decizia nr.192

din 26 iunie 2002

**cu privire la constituționalitatea art.5 alin.(4) din Legea privind
vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări
servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum
și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local**

Curtea Constituțională a fost sesizată, în temeiul dispozițiilor art.144 lit.a) din Constituție, în vederea declanșării controlului de constituționalitate a art.5 alin.(4) din Legea privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local. Sesizarea este semnată de 55 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Partidului Democrat și Partidului Național Liberal, și anume: Gheorghe Albu, Mihai Baciș, Gheorghe Barbu, Radu Mircea Berceanu, Anca Daniela Boagiu, Emil Boc, Vasile Bran, Costică Canacheu, Ion Cîrstoiu, Teodor Cladovan, Sorin Frunzăverde, Paula Maria Ivănescu, Victor Sorin Lepșa, Mircea Man, Alexandru-Liviu Mera, Nicolae Nan, Gheorghe-Liviu Negoită, Bogdan Nicolae Niculescu Duvăz, Vasile Nistor, Ioan Oltean, Ioan Onisei, Alexandru Pereș, Ștefan-Marian Popescu-Bejat, Romeo-Marius Raicu, Alecu Sandu, Alexandru Sassu, Mihai Stănișoară, Mircea Nicu Toader, Adriean Videanu, Marin Anton, George Crin Laurențiu Antonescu, Andrei Ioan Chiliman, Viorel-Gheorghe

Coifan, Victor Paul Dobre, Ovidiu-Virgil Drăgănescu, Liviu Iuliu Dragoș, Valeriu Gheorghe, Titu-Nicolae Gheorghiof, Puiu Hașotti, Anton Ionescu, Ion Luchian, Cătălin Micula, Monica Octavia Muscă, Gheorghe-Eugen Nicolaescu, Dinu Patriciu, Napoleon Pop, Cornel Popa, Grigore Dorin Popescu, Călin Popescu-Tăriceanu, Dan-Radu Rușanu, Nini Săpunaru, Dan Coriolan Simedru, Cornel Știrbeț, Valeriu Stoica și Radu Stroe .

Sesizarea a fost trimisă prin adresa nr.51/290 din 6 iunie 2002 a Secretariatului general al Camerei Deputaților și a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.2437 din 6 iunie 2002, formând obiectul Dosarului nr.256A/2002.

Prin sesizare, se solicită să se constate neconstituționalitatea dispozițiilor art.5 alin.(4) din Legea privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local, întrucât contravin prevederilor art.76 din Constituție.

În motivarea sesizării se susține că textul art.5 alin.4 din lege nu trebuia supus medierii întrucât a fost adoptat în aceeași formă de ambele Camere ale Parlamentului și, „potrivit Constituției, se supun medierii *numai textele aflate în divergență* (nu articolele!) [...]” Se mai arată că adăugarea, de către Comisia de mediere, a sintagmei „*la propunerea primarilor acestora*” este abuzivă, iar comisia de mediere și-a depășit prerogativele stabilite de Constituție și de Regulamentele Parlamentului, acționând, în fapt, ca o a treia Cameră a Parlamentului României.

În conformitate cu dispozițiile art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992, sesizarea de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a putea înainta Curții punctele lor de vedere.

Președintele Senatului a comunicat, cu adresa nr.I/585 din 17 iunie 2002 , punctul său de vedere, în sensul că sesizarea este neîntemeiată. În motivarea acestui

punct de vedere, se arată că adoptarea art.5 alin.(4) din lege de către ambele Camere, în urma medierii, este o problemă de legiferare ca atribut exclusiv al Parlamentului, astfel că, sub acest aspect, sesizarea este inadmisibilă, întrucât Constituția nu prevede controlul de constituționalitate asupra legiferării. Se mai arată că, potrivit art.76 alin.(2) din Constituție, raportul comisiei paritare se „aprobă” de către comisia de mediere a celor două Camere, adică se ratifică și se definitivează forma legii. În legătură cu „sintagma *«la propunerea primarilor acestora»* de la alin.(4) al art.5 din lege”, care în comisia de mediere a fost adoptată în unanimitate, se arată că aceasta este o „completare tehnică procedurală datorată unei omisiuni”, completare necesară pe fondul reglementării. Sub aspectul cvorumului de vot, se arată că „votul Camerelor a fost dat conform Constituției și asupra textelor din raportul comisiei de mediere și asupra raportului în întregul său.”

Președintele Camerei Deputaților a comunicat, cu adresa nr.505/CP din 17 iunie 2002, punctul său de vedere, în sensul că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată. În motivarea acestui punct de vedere, se arată că dispozițiile contestate prezintă o legătură indisolubilă cu prevederile celorlalte alineate ale art.5, inclusiv cu norma de trimitere de la alin.(3), precum și faptul că textul ce face obiectul sesizării trebuie interpretat în strânsă legătură cu dispozițiile art.4 lit.a) din lege, potrivit cărora vânzătorii sunt consiliile locale ale sectoarelor municipiului București și nu Consiliul general al acestui municipiu. De asemenea, se mai arată că era necesară corelarea prevederilor art.5 alin.(4) cu cele ale art.6 alin.(1) din lege, întrucât acestea din urmă, în redactarea adoptată de cele două Camere ale Parlamentului, stabilesc că „prin dispoziție a primarului se constituie o comisie pentru vânzarea spațiilor comerciale sau de prestări servicii în fiecare sector al municipiului București.” Față de aceste argumente, se consideră că susținerea autorilor obiecției de neconstituționalitate este nejustificată, întrucât rațiunea amendării art.5 alin.(4) din lege constă în necesitatea

corelării unei soluții legislative referitoare la calitatea de vânzător a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București..

Guvernul a transmis punctul său de vedere cu adresa nr.5/6837/A.N. din 17 iunie 2002. În acest punct de vedere, Guvernul apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată. În motivare, se arată că precizarea făcută de comisia de mediere la art.5 alin.(4) din lege, potrivit cu care în municipiul București lista spațiilor supuse vânzării se propune de către primarii sectoarelor și se aprobă de către Consiliul general, este o problemă de corelare legislativă, justificată de calitatea de vânzător a consiliilor locale ale sectoarelor, iar primarul este persoana care reprezintă unitatea administrativ-teritorială în relațiile cu celelalte autorități publice, așa cum rezultă din art.67 alin.(1) al Legii administrației publice locale nr.215/2001. Se mai arată că, în forma actuală, textul ce face obiectul sesizării este corelat și cu art.6 alin.(1) din lege, conform căruia în municipiul București, la nivel de sector, constituirea comisiilor pentru vânzarea spațiilor comerciale se face prin dispoziție a primarului. Așa fiind, se consideră că susținerea autorilor sesizării, în sensul că art.5 alin.(1) din lege a fost adoptat cu încălcarea art.76 alin.(2) din Constituție, este nejustificată, deoarece rațiunea amendării acestui text nu constă în existența unei divergențe, ci în necesitatea corelării textului cu soluția legislativă referitoare la calitatea de vânzător a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, soluție necontestată sub aspectul constituționalității.

Curtea,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art.5 alin.(4) din Legea privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul

regiilor de interes local, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, în temeiul dispozițiilor art.144 lit.a) din Constituție, precum și celor ale art.2, art.12 și art.17 din Legea nr.47/1992, să se pronunțe asupra acestei sesizări de neconstituționalitate.

Obiectul său îl constituie prevederile art.5 alin.(4) din Legea privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor de interes local, prevederi potrivit cărora: *„În cazul municipiului București, lista spațiilor supuse vânzării se aprobă de către Consiliul general, pe sectoare la propunerea primarilor acestora. Prevederile alin.(3) se aplică în mod corespunzător.”*

În motivarea sesizării de neconstituționalitate se susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile art.76 din Constituție, potrivit cărora:

„(1) Dacă una din Camere adoptă un proiect de lege sau o propunere legislativă într-o redactare diferită de cea aprobată de cealaltă Cameră, președinții Camerelor vor iniția, prin intermediul unei comisii paritare, procedura de mediere.

(2) În cazul în care comisia nu ajunge la un acord sau dacă una din Camere nu aprobă raportul comisiei de mediere, textele aflate în divergență se supun dezbaterii Camerei Deputaților și Senatului, în ședință comună, care vor adopta textul definitiv cu votul majorității prevăzute la art.74 alineatele (1) sau (2).”

Prin sesizare nu s-a susținut neconstituționalitatea pe fond a conținutului art.5 alin.(4) din Legea criticată, ci doar faptul că la acest text de lege, după adoptarea sa în aceeași redactare de ambele Camere ale Parlamentului, ulterior s-a operat o completare cu încălcarea unor norme constituționale referitoare la procedura de legiferare. În consecință, Curtea urmează să examineze numai constituționalitatea extrinsecă a textului de lege supus controlului, fără a se

pronunța cu privire la conținutul acestui text, prin raportare la dispozițiile constituționale.

Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, având de examinat respectarea procedurii constituționale parcurse în procesul de legiferare, a reținut că „principiul constituțional al autonomiei regulamentare a Parlamentului, instituit prin art.61 alin.(1) din Legea fundamentală, permite și, totodată, impune fiecărei Camere în parte, precum și Parlamentului în ansamblul său, reunit în ședința comună a celor două Camere, să stabilească norme proprii de organizare și funcționare în vederea îndeplinirii atribuțiilor lor. Cu toate acestea, regulamentele parlamentare nu pot să fie contrare reglementărilor cuprinse în Constituție, iar autoritatea legislativă nu poate adopta proceduri contrare Legii fundamentale, și aceasta nici măcar pentru un caz singular și special”. (A se vedea Decizia nr.104 din 11 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr.253 din 16 mai 2001).

Dispozițiile Constituției, referitoare la procedura de adoptare a legilor sunt de strictă interpretare, iar Camerele Parlamentului pot elabora norme proprii pentru aplicarea acestor dispoziții, norme care nu pot avea un înțeles contrar prevederilor constituționale și nici nu pot fi aplicate cu încălcarea acestora. Curtea reține deci, că orice lege sau dispoziție dintr-o lege adoptată cu nesocotirea sau cu încălcarea dispozițiilor constituționale privitoare la procedura de legiferare, este neconstituțională, chiar dacă în conținutul și în înțelesul său textul de lege respectiv ar fi în deplin acord cu Constituția.

Articolul 76 alin.(1) din Constituție prevede că inițierea și desfășurarea procedurii de mediere au loc în cazul în care „*una din Camere adoptă un proiect de lege sau o propunere legislativă într-o redactare diferită de cea aprobată de cealaltă Cameră*”. Aceste prevederi constituționale au fost în mod corespunzător preluate în art.120 alin.(1) din regulamentul Camerei Deputaților,

republicat în Monitorul Oficial al României ,Partea I, nr.52 din 13 martie 1996, respectiv în art.137 alin.(1) din regulamentul Senatului, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.43 din 25 ianuarie 2001.

Curtea constată că aplicarea acestor dispoziții constituționale și regulamentare, în cazul examinat, s-a făcut cu încălcarea normei constituționale cuprinsă în art.76 alin.(1) din Legea fundamentală.

Sesizarea comisiei paritare de mediere se referă exclusiv la textele proiectului de lege adoptate într-o redactare diferită de cele două Camere ale Parlamentului. În acest caz, obiectul de activitate al comisiei de mediere l-a constituit discutarea textelor aflate în divergență și adoptarea unuia sau altuia dintre textele respective ori a unei redactări noi, pentru a fi propuse Camerelor spre aprobare. Comisia de mediere nu-și poate extinde activitatea asupra unor texte între care nu există divergențe, fiind adoptate de către ambele Camere ale Parlamentului într-o redactare identică. Constituția nu-i permite comisiei de mediere să opereze sau să propună nici un fel de corelări de texte, nici măcar prin modificarea punctuației și, cu atât mai puțin, să modifice, să elimine ori să adauge la texte din proiectul de lege în care nu se regăsesc diferențe de redactare. Orice corelare de texte trebuie făcută înainte de exprimarea votului final asupra proiectului de lege, în ansamblu, în fiecare Cameră în parte. În cazul în care apar deosebiri în modul de corelare a textelor, apar și texte în divergență, care trebuie analizate de comisia de mediere.

Curtea constată că textul art.5 alin.(4) din Legea privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor de interes local, a fost adoptat într-o redactare identică de ambele Camere ale Parlamentului și, ca atare, nu putea constitui obiect de examinare din partea comisiei de mediere. Întrucât comisia de mediere a examinat și a modificat

textul art.5 alin.(4) cu încălcarea dispozițiilor art.76 alin.(1) din Constituție, a fost neconstituțională și sesizarea Camerelor Parlamentului pentru aprobarea acestei modificări, precum și adoptarea de către Parlament a textului modificat.

Pentru aceste motive, Curtea urmează să constate că adăugarea la textul art.5 alin.(4) din legea supusă controlului a sintagmei „...*la propunerea primarilor acestora*” este neconstituțională.

Față de considerentele expuse în cele de mai sus, având în vedere dispozițiile art.76 alin.(1) și (2), ale art.144 lit.a) și ale art.145 alin.(2) din Constituție, precum și ale art.2 alin.(3), ale art.13 alin.(1) lit.A.a), ale art.17 și următoarele din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu majoritate de voturi.

CURTEA
În numele legii
DECIDE:

Constată că adăugarea la textul art.5 alin.(4) din Legea privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor de interes local a sintagmei „...*la propunerea primarilor acestora*” este neconstituțională.

Decizia se comunică Președintelui României, precum și președintelui Camerei Deputaților și președintelui Senatului, în scopul deschiderii procedurii prevăzute în dispozițiile art.145 alin.(1) din Constituție.

Definitivă și obligatorie.

Dezbaterea a avut loc la 26 iunie 2002 și la aceasta au participat: Nicolae Popa, președinte, Costică Bulai, Nicolae Cochinescu, Constantin Doldur,

Kozsokár Gábor, Petre Ninosu, Șerban Viorel Stănoiu, Lucian Stângu și Ioan Vida, judecători.

**PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,**



Prof.univ.dr. Nicolae Popa

MAGISTRAT - ASISTENT,

Florentina Geangu